

Mürsel İrəvanlı,
Yazıcı-publisist,
M. Qorki adına
Beynəlxalq
mükafat laureati
Gəncə şəhəri

(əvvəli ötən sayımızda)

Onu şimaldan gürcü həbi qüvvələrinin hücum təhlükəsi, cənubdan isə Urmiya xanı Fətəli xan Əfşarın hücumları narahat edirdi. Üçüncü tərəfdən isə xanlıqda məskunlaşmış ermənilərin düşməncilik münasibətləri, onların pozuculuq fəaliyyəti atra vermirdi.

İrəvan xanı Mir Mehdi xan yaxınlaşan həbi təhlükənin qarşısını almaq üçün İrəvan qalasının müdafiə qabiliyyətini artırmaq məqsədilə tədbirlər görür. Fətəli xan Əfşarın qoşunları İrəvan qalasını mühasirəyə alır. Bu zaman II İrəklinin başçılıq etdiyi gürcü qüvvələri İrəvan qalasına yaxınlaşır. Qüvvələr nisbəti gürcülərin xeyrinə olduğundan Fətəli xan Əfşar öz qoşunlarını geri çəkməli olur. Bundan xəbər tutan Azad xan böyük həbi qüvvə ilə İrəvan xanlığının ərazisinə daxil olur və İrəvan qalasını alır. Gürcüler geri çəkilirlər. Beləliklə, İrəvan xanlığı Cənubi Azərbaycan xanlıqlarını qısa müddətə birləşdirən Azad xanın hakimiyəti altına düşür. Azad xan Mir Mehdi xanı taxt-tacdan kənarlaşdırın və İrəvan xanlığında xan vəzifəsinə Xəlil xan Özbək təyin edilir.

1755-ci ildə İrəvan xanlığında saray çevrilişi baş verir. Həsən Əli xan Qacar özünü İrəvan xanı elan edir.

İrəvan xanlığının ərazisində ermənilərin əsas dini mərkəzlərindən biri - Eçmədzin monastırı (Üçkilsə) yerləşirdi. Eçmədzin kilsəsi İrəvan xanlığının ictimai-siyasi həyatında çox pozucu rol oynamışdır. Məhz bu kilsə Azərbaycan xalqına qarşı düşmən mövqə tutmuş "beşinci kolonna" rolunu oynamışdır. XVIII əsrin 60-ci illərindən başlayaraq Eçmədzin kilsəsinin katolikosları daim Rusiya imperiyasına müraciət edərək Azərbaycan torpaqlarında erməni dövlətinin yaranmasına yardım etməyi xahiş edirlər. İkiüzlü siyaset yerdən erməni katolikosları bir sıra hallarda özlərini xeyirxah kimi göstərməyə cəhd edir, hətta İrəvan xanları ilə Kartli-Kaxetiya çarlığı arasında vasitəcilik misiyasını yerinə yetirirdilər. Bunda əsas məqsəd məhz gürcülərin köməyi ilə İrəvan xanlığına təzyiq etmək idi.

XVIII əsrin ikinci yarısında Azərbaycan xanlıqları arasında müharibələr aramsız davam edirdi. On-

ların arasında çəkişmələr ayrı-ayrı xanlıqların xarici təcavüze məruz qalmışa şərait yaradırdı. İrəvan xanlığına ən çox göz dişkən gürcü çarı II İrəklidir. İrəvan xanları özləri də bəzən katolikosun xid-

edəcəyindən xəbərdar olduğda məhz katolikosun vasitəciliyi ilə II İrəklidə razılaşmaya görə İrəvan xanlığı Gürcüstan'a bac verməliydi. 1783-cü ilde Kartli-Kaxetiya çarlığı ilə Rusiya arasında Georgievsk şəhərində himayədarlıq haqqında müqavilə imzalanır. Bu müqavilə Rusiyanın Cənubi Qafqazda mövqeyinin güclənməsini göstəricisi id. Müqavilə eyni zamanda Azərbaycan xanlıqlarına Gürcüstanla münasibətlərə Rusiyanın zəhməni nəzərə almağa işaret ididir.

1783-cü ilin noyabrın əvvəllerində Rusiya İrəvan xanı

şı birləşmək haqda məktublar göndərirdi. 1785-ci ildə İbrahimxəlil xan, qubali Fətəli xan, xoylu Əhməd xan və Təbriz xanı İrəvan xanlığına müsəbat xarakterli cavab məktubları göndərir və Türkisiyən himayəsini qəbul etməyə razı olduqlarını bildirirlər. Xanların məsələyə belə münasibəti Türkisiyən bölgədə rolunun artmasına gətirib çıxara bilər. Lakin bu zaman beynəlxalq vəziyyətdə dəyişiklik baş verir. İrənda Zənd sülaləsi hakimiyətdən uzaqlaşdırılır.

Ağə Məhəmməd xan Qacar İrəvan xanlığında hakimiyəti ələ alıb Azərbaycan xanlıqlarından itaət tələb edir

ile birlikdə Qəzvinə sürgün edilir. Lakin o, yenidən hakimiyətə qayıda bilir.

XVIII əsrin sonlarında İrəvan xanlığı Rusiya imperiyasının siyasi maraq dairəsinə daxil olur. Bunun əsas sebəblərindən biri xanlığın son derecə mühüm geostrateji mövqeyi və artıq Azərbaycanın cənub torpaqlarını işğal edib öz ərazisine qatmış İran və Türkiyə sərhədlerinin qoşağında yerleşməsi idi.

XVIII əsrin sonu, XIX əsrin əvvəllerində Rusiyanın Şərqi doğru irəliləməsi dönyanın ən böyük müstəmləkə ölkələrin-

İndi yuxularda görüram səni

İrəvan şəhəri. 1930-cu il.

İrəvan xanlığının II İrəklinin təsir dairəsinə düşməsi Türkisiyə dövləti ni tacili tədbirlər görməyə məcbur edir, çünkü İrəvan qalası Cənubi Qafqazda çox böyük strateji əhəmiyyət daşıyır. Bu dövrə Türkisiyə Azərbaycan xanlıqlarına Rusiyadan gözənlənən təhlükəyə qarşı birləşmək haqda məktublar göndərirdi. 1785-ci ildə İbrahimxəlil xan, qubali Fətəli xan, xoylu Əhməd xan Türkisiyə sultannı müsəbat xarakterli cavab məktubları göndərir və Türkisiyən himayəsini qəbul etməyə razı olduqlarını bildirirlər. Xanların məsələyə belə münasibəti Türkisiyən bölgədə rolunun artmasına gətirib çıxara bilər. Lakin bu zaman beynəlxalq vəziyyətdə dəyişiklik baş verir. İrənda Zənd sülaləsi hakimiyətdən uzaqlaşdırılır. Ağə Məhəmməd xan Qacar İrəvan xanlığında hakimiyəti ələ alıb Azərbaycan xanlıqlarından itaət tələb edir

Hüseyin Əli xana xəbərdarlıq məktubu göndərir. Xan cavab məktubunda Rusiyaya sadıq olacağını bildirir.

Georgievsk müqaviləsi Türkisiyə çox narahat edirdi. Çünkü Rusiyanın Cənubi Qafqazda möhkəmlənməsi onun maraqlarına tamamilə zidd idi. Odur ki, Türkisiyə İrəvan xanlığını öz təsir dairəsinə daxil etmək istəyirdi.

1783-cü ilin sonunda İrəvanda baş verən xalq üşyani nəticəsində İrəvan xanı Hüseyin Əli xan və qardaşı Məhəmməd Həsən xan öldürüldüllər. Hakimiyətə Hüseyin Əli xanın böyük oğlu gəldi. İrəvan xanlığının öz təsiri altında saxlamaq istəyən II İrəklidən (1783-1785) tərəfini saxlayır. Bu isə xanlıqda böyük narazılığa səbəb olur, Qulam Əli xan da öldürülür.

İrəvan xanlığının II İrəklinin təsir dairəsinə düşməsi Türkisiyə dövlətini tacili tədbirlər görməyə məcbur edir, çünkü İrəvan qalası Cənubi Qafqazda çox böyük strateji əhəmiyyət daşıyır. Bu dövrə Türkisiyə Azərbaycan xanlıqlarına Rusiyadan gözənlənən təhlükəyə qar-

et tələb edir.

İrəvan xanı Ağə Məhəmməd xan Qacarın ultimatumuna cavab olaraq öz qardaşını girov göndərsə də, müqavimət göstərmək üçün bir sıra hazırlıq işləri görür. İlk növbədə İrəvan qalasında yeddiillik ərzaq ehtiyatı toplayır, qalaya yerli əhalidən, əlavə kəndlərdən 7 min qoşun səfərbər edir. 1795-ci ilin iyulunda İran qoşunları İrəvan qalasını mühasirəyə alır, 35 günlük mühabisədən sonra qala alınır. Məhəmməd xan tabeçilik rəmzi olaraq yaxın adamlarını girov göndərmək bərabər 8 funt qızıl və 80 min manat xərac verməli olur.

İranın Cənubi Qafqazda möhkəmlənməsi Rusiya imperiyasının işgalçılıq planlarına böyük zərbə idi. Odur ki, 1796-ci ilin aprelinde Rusiya Cənubi Qafqaza qoşun yeridir. İranın asılılığından azad olmağa çalışın İrəvan xanı Məhəmməd xan general V.Zubovla məktublaşdırır və yardım istəyir. Lakin bu baş tutmur. Qacarın 1797-ci ildəki ikinci yürüşü İrəvan xanının vəziyyətini pisləşdirir. Məhəmməd xan ailəsi

dən olan Ingiltərəni və Fransanı çiddi narahat etməyə başlayır. 1801-ci ilin yanvarında İranla Ingiltərə arasında bağlanan müqavilə antirus xarakteri daşıyır. Beynəlxalq vəziyyətin bələ gərgin xarakter alması Rusiyanı Cənubi Qafqazda feal işgalçılıq siyasetinə meylləndirir. 1803-cü ilin yazında Gəncə xanlığının bərabər İrəvan xanlığını da almayı birinci dərəcəli vəzifə ki mi planlaşdırır. 1804-cü il yanvarın 1-də Gəncə xanlığını işgal edildikdən sonra növbə İrəvan xanlığına çatır. İrəvan xanı Məhəmməd xan Rusiyanın xanlıq üzərinə hücumu hazırlanışından xəbərdar idi. O, xanlığın müstəqilliyini saxlamaq üçün Qafqaz xəttinin baş komandanı general P.D.Sisianovun yanına öz nümayəndəsi Məhəmməd Əli bəyi göndərir ki, Rusiya ilə münasibətləri nizamlaşdıracaq şərtləri aydınlaşdırı. General P.D.Sisianov 10 may 1804-cü il tarixli məktubunda Məhəmməd xanın qarşısına aşağıdakı tələbləri qoyur:

(ardı gələn sayımızda)